

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

ДВЕ ПРЕМИЈЕРЕ ПРЕДСТАВЕ „ОРЛАНДО“, ПРЕМА РОМАНУ ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ, У РЕЖИЈИ БОЈАНА ЂОРЂЕВА, С ДРАГАНОМ СЕКУЛИЋЕМ И ИВОМ МИЛАНОВИЋ У НАСЛОВНОЈ УЛОЗИ, ИЗВЕДЕНЕ С ВЕЛИКИМ УСПЕХОМ НА СЦЕНИ „РАША ПЛАОВИЋ“

Интригантни Орландо одушевио публику

Две премијере представе „Орландо“, према роману Вирциније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар и са дописаним текстом Горана Ферчеца, у режији Бојана Ђорђева, изведене су с великим успехом 1. и 2. априла на Сцени „Раша Плаовић“.

У овој веома узбудљивој представи, која је фокусирана на истраживање људског идентитета и рода као само једног од аспеката личности, насловну улогу прве вечери тумачио је Драган Секулић, а дан касније - Ива Милановић.

Објашњење за то налази се у чињеници да је редитељ Ђорђево своју концепцију базирао на идеји да се у различитим извођењима у насловној улози смењују глумац и глумица.

Ово је прва поставка у Народном позоришту тог познатог романа о идентитету и друштву, људским сличностима и различитостима, које је славна енглеска

књижевница написала 1928. године.

„Орландо“ је познат као најдуже љубавно писмо на свету, упућено Вити Саквил Вест, аристократкињи и песникињи која је послужила Вирцинији Вулф за обликовање чудесног хероја који живи заувек млад, након 200 година постаје хероина и након још три века успева да објави своју поему „Храст“, и то, поменуте, 1928. године, када је објављен роман Вулфове, док Ферчецов текст продужава причу до наших дана.

Драматизација овог интригантног романа, која доноси на сцену раскошну елоквенцију Вирциније Вулф, њену комбинацију енглеске духовитости, тока свести и суптилне друштвене критике, састоји се из покушаја ликова из

различитих друштвених миљеа и поднебља, које Орландо среће током путештвија и који су на овај или онај начин заљубљени у њега/њу да га/је опишу.

У дописаном епилогу и Орландо добија свој глас.

У ансамблу су и Александра Николић (Краљица Елизабета), Калина Ковачевић (Руска принцеза Саша), Никола Вујовић (Ник Грин), Зоран Ђосић (Румунски надвојвода), Павле Јеринић (Неи-

меновани турски љубавник), Милош Ђорђевић (Циганин Русем), Вања Ејдус (Мадам ди Дефанд) и Сена Ђоровић (Проститутка Нели), неки од њих са по више улога, из различитих друштвених миљеа и поднебља које Орландо среће

током свог путештвија, и који су заљубљени у њега/њу.

Атмосфера у гледалишту, била је скоро идентична обе вечери - публика је, на крају представе, наградила комплетан ансамбл вишеминутичним снажним аплаузом и узвицима „браво“.

„Орландо“ се изводи за ограничен број гледалаца, у складу са најновијим епидемиолошким мерама.

■ Р.П.Н. ■

**Упркос
свему,
удахнимо
уметност!**

**Будимо одговорни.
Заштитимо себе и
друге!**

#DigitalnaSolidarnost
#BudiOdgovoran

КОРОНА
ВИРУС
COVID-19

**Останимо
заједно**

У СУСРЕТ ПРЕМИЈЕРИ БАЛЕТА „МИКЕЛАНЂЕЛО“ НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Микеланђело-усамљени геније

foto Pavel Hejny

Марио Радачовски, признати европски кореограф и некадашњи солиста чувене Килијанове балетске компаније *NDT*, у Народном позоришту поставља балет *Микеланђело*. У тренутку када су позоришта широм Европе затворена, а уметницима онемогућено да стварају, национални театар је, у заиста тешким околностима, угостио уметника из иностранства који, уз изузетно вредне и надахнуте балетске уметнике Народног позоришта успешно приводи крају свој кореографски подухват. Премијера је планирана на Великој сцени, 16. маја 2021. године. Поред Радачовског, у ауторском тиму су Марек Холи, сценограф и дизајнер света и костимографкиња Катариња Грчић Николић. Репетитор је Паша Мусић. У представи наступају солисти и ансамбл Балета Народног позоришта.

● **Један од најзначајнијих уметника свих времена, представник раздобља високе ренесансе, Микеланђело Буонароти централна је фигура ваше представе. Зашто сте се одлучили да управо он буде тема вашег стваралачког подухвата?**

Још за време школовања у Прагу, желео сам да своје мастер студије окончам делом о Микеланђелу. Такође, неколико пута сам посетио Италију, где сам имао прилику да видим његова дела у Риму и Фиренци. Што сам више откривао о њему, чинило ми се да све мање знам. То је био веома чудан осећај. Микеланђелово стваралаштво припада периоду касне ренесансе, али он за мене представља симбол поновног рађања културе и уметности. Чини ми се да у данашњем друштву не схватамо колико је култура важна. Чак и у овом необичном тренутку у којем се налази читав планета, културни живот је највише угрожен, а људи свој фокус усмеравају на неке друге, наизглед важније садржаје. Микеланђело је био срећан због дара који му је дат и захваљујући коме је успео да створи уметничка дела којима се човечанство диви већ вековима. Избором Микеланђела и његовог стваралаштва као основне теме, желео сам да укажем на значај стваралаштва и на чињеницу колико је важно оставити нешто иза себе. Такође, инспирисала ме је и његова усамљеност. Поред грандиозних Микеланђелових дела, попут *Давида* или Сикстинске капеле, он је био само људско биће. Тај усамљенички живот

изнедрио је нешто чему се дивимо и данас. Моја представа ће све оне људе који не познају Микеланђелово стваралаштво приближити његовој генијалности, а познаваоце и поштоваоце подсетити на његов изванредан таленат, али и објаснити чиме је био инспирисан док је стварао.

● **Микеланђело је професионално био испуњен, али његов приватни живот није био баш најсрећнији, колико нам говоре подаци које проналазимо у записима о великом уметнику. Да ли мислите да је потрага за таквом врстом среће или утехе уткана у његова дела?**

Управо ово питање нас упућује на то да је у животу неопходан баланс. Људско биће може да поседује велики дар, али ће му недостајати нешто животно, чему ће константно тежити. Колико је са једне стране био успешан, талентован и велики уметник, много ствари му је било одузето и недоступно, уколико их посматрамо из људске перспективе. Микеланђело је изгубио мајку у раном детињству. Свима нам је познато колико је мајка важна у животу сваког човека. Дирљива и фасцинантна *Пиетија* је настала као успомена на њу. Своју бол је преточио у скулптуру, а потпуно је фасцинантно да је створио у својој двадесет првој години живота. Не знамо поуздано ни какав је био његов однос са најбољом пријатељицом. Такође, јасно је и да је као творац *Давида*, између осталог, био опчињен снажним мушким телом, али у том периоду је био јак утицај грчке митологије и култа мушког тела које је сматрано савршенством. У свему овоме лежи чар позоришта. Публика ће и сама трагати за одговорима и, можда, открити Микеланђела у неком другом светлу. Желео сам да кроз своју представу укажем и на фантастичну Микеланђелову посвећеност стварима које је волео. Посебан је био његов однос према мермеру, којем је успевао да удахне живот и у томе је уживао, иако је већи део дана проводио у радионици, у не баш пријатним условима. Микеланђело је живео веома дуго, посебно уколико знамо колико је у његово време трајао просечан животни век и тиме је, такође доказао своју посебност. Своја дела је видео унапред, вероватно и самог *Давида*, јер га је створио из комада мермера који нико није желео да користи јер је наводно био оштећен и неупотребљив.

● **Снажна, дирљива, емоционална музичка нит прати читаву представу. Оно што чини посебан део Ваше уметничке креације је избор музике који сте сачинили и на тај начин употпунили свој кореографски израз. Бирали сте праве бисере класичних мелодија, доминантно из периода барока...**

У свом избору сам се, пре свега, руководио идејом да музика у представи мора, неизоставно да прати расположење, односно емоције. Било ми је потребно неколико месеци да направим коначан музички избор јер сам желео да грандиозна Микеланђелова достигнућа достојно представим и музичком подлогом. Када то кажем, посебно мислим на људски глас. И лично сам једном приликом доживео невероватно духовно искуство, када сам

Инове године обележавамо *Свејски дан ијре*, 29. април у необичним околностима, са великом жељом да балетски уметници широм свега њоново заиграју.

...И сада одједном нисмо у моћности да нас ијорозоришта зајворена, а фестивали ојказани, наши свејови су се залели. Без физичког контакта. Без ијредстава. Без ијублике... У скороињој ијсторији, ијлесна заједница није била ијред ијаквим изазовом, да ојстане мојивисана, да ијронаје свој смисао ијојстојања... верујем да ће ијрачима јединствена комбинација физичке и менталне сирејности ијомоћи да изнова ојкрију себе... да нас ијавимо да ијрамо, да инспирисемо... ијоручује Фригман Фојел, ијвак Шјуијарјској балети, ауијор овојодишње ијоруке ијоводом Свејској дана ијре.

се игром случаја нашао у цркви у Копенхагену и опчињено слушао најчистије гласове хорских певача.

● **Тема Ваше представе датира из далеке прошлости. Да ли је то утицало и на Ваш кореографски израз?**

Желео сам да у свом делу о Микеланђелу сачувам класичан приступ. Размишљао сам и о

модернијој поставци, али ипак нисам желео да изазовем шок. Модерност се огледа у сценографији која је савремено дизајнирана, и на овај начин ћемо уз неокласичну кореографију и класичну музику имати извесне контрасте на сцени који ће, претпостављам, бити интересантни публици.

● **Питање које се само намеће је везано за стваралачки процес у тренутку када је цео свет угрожен епидемијом. Како стварате у овако измењеним околностима и колико то утиче на Вашу креативност?**

Сматрам да је неопходно да се сви прилагодимо новонасталој ситуацији и наставимо да живимо. Уметност и култура ће нам помоћи да опстанемо, чак и у овим тешким околностима. Оно што ми веома смета је затварање школа, позоришта и других културних институција. Мислим да нас такве ствари можда више угрожавају него сама пандемија. Упркос свим потешкоћама, морам да истакнем да сте ви у Београду привилеговани зато што позоришта нису затворена. Ја сам, на пример, морао да одложим своју премијеру у Чешкој Републици. Свака нова представа је изузетно важна. Морам да напоменем да сам ја преживео канцер пре више од двадесет година, а то желим да истакнем због личног доживљаја нове шансе која ми је дата и стварно се више ничега не плашим. Оно што ми се не допада је када приметим да људи лако улазе у стање панике и страха, и на тај начин, потпуно престану да размишљају рационално. И даље снажно верујем да, када су наше мисли стабилне и правилно усмерене, не значи да се нећемо разболети, али ћемо се, извесно, брже опоравити. Природно је да се људи плаше смрти, али чини се да сада сви покушавају да спасу све људе, што је према природним законима, немогуће. И смрт је саставни део живота. Ово је добар тренутак да преиспитамо себе, да успоримо животни темпо и сагледамо ствари из другачијег угла. Можда нам је ова епидемија донела и нешто добро, а то је да мало застанемо и почнемо да размишљамо о суштини. Са друге стране, одвојила нас је једне од других, људи су почели да се плаше контакта, а знамо колико је важно да некога додирнемо или загрлимо и то не смео да заборавимо.

■ Бранкица Кнежевић ■

КЊАЖЕВСКО-СРПСКИ ТЕАТАР „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“ ИЗ КРАГУЈЕВЦА, ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ И НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СРБИЈЕ НОВИ ПАРТНЕРИ НАШЕ КУЋЕ

Народно позориште потписало три Споразума о сарадњи

Управница Народног позоришта у Београду Ивана Вујић Коминац и в.д. управника Народне библиотеке Србије Владимир Пиштало

са директором Књажевско-српског театра „Јоаким Вујић“ из Крагујевца Младеном Кнежевићем и са в.д. директора Шабачког позоришта Владимиром Василићем.

шире и унапреде уметничку сарадњу на основу заједничких интереса са дубоким уверењем да ће на тај начин бити омогућени најбољи могући услови за позоришну и уметничку сарадњу.

Учесници Протокола су сагласни да у оквиру својих могућности обезбеде реципрочна гостовања, да покушају да учествују у заједничким продукцијама представа, разме-

Протоколом је предвиђено да потписници споразума про-

Народно позориште у Београду у циљу развоја позоришног живота и позоришне уметности, не занемарујући значај традиционалне домаће културне баштине, потписало је у првој половини априла Протокол о дугорочној сарадњи са најстаријим српским позориштем - Књажевско-српским театром „Јоаким Вујић“ из Крагујевца, као и Шабачким позориштем, театром са дугом и богатом традицијом.

Поменуте споразуме, управница Народног позоришта Ивана Вујић Коминац потписала је

Управница Народног позоришта у Београду Ивана Вујић Коминац и директор Књажевско-српског театра „Јоаким Вујић“ Младен Кнежевић

Управница Народног позоришта у Београду Ивана Вујић Коминац и в.д. директора Шабачког позоришта Владимир Василић

позоришта на Гундулићевом венцу, месту на коме је господин Пиштало одрастао у кући поред, а које је сада постало, поред тога што се у њему израђују сценографије, и нови простор за разне културне садржаје сценско-перформативног карактера.

Челници две значајне куће које припадају најстаријим институцијама културе у Србији,

ни аутора, уметника и других стручњака, као и у свим другим облицима сарадње у позоришту који су од интереса за потписнике споразума.

Неколико дана касније, 13. априла, управница Народног позоришта Ивана Вујић Коминац потписала је Споразум о сарадњи и са в.д. управника Народне библиотеке Србије Владимиром Пиштало.

Споразум је потписан у историјама Радионце Народног

састали су се и нашли око идеје да заједничким снагама осмисле нове, интересантне пројекте којима ће промовисати библиотеку и читање, вратити љубав према књизи и позоришној уметности, неговати културну баштину али и промовисати модерно српско стваралаштво.

У пријатном разговору и обиласку радионице потписан је, на обострано задовољство, Протокол о сарадњи.

■ Р.П.Н. ■

НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ ОДРЖАНА ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ ВЛАДИМИРА ЈОВАНОВИЋА

Промociја књиге „100 година Оперe Народног позоришта у Београду“, коју је приредио професор и некадашњи солиста Оперe националног театра Владимир Јовановић, одржана је 4. априла на Великој сцени.

У овој веома драгоцену монографију, објављеној поводом значајног јубилеја – сто година Оперe Народног позоришта у Београду (централна свечаност одржана 11. фебруара прошле године), представљен је део нашег културног и музичког живота у последњих сто година, као и валидна документарна грађа о иностраним гостовањима и успесима Оперe Народног позоришта у Београду од 1939. до 2017. године.

Књига, коју је објавила Изда-

100 година Оперe Народног позоришта у Београду

вачка кућа „Чигоја“, представља не само трајан запис о београдским оперским уметницима и представама које су они од 1920. године до данас стварали и изводили на сцени код Споменика и у многим градовима у Србији, некадашњој Југославији, Европи и Египту, него и релевантну основу за будућа вредновања њиховог доприноса репертоарском и

вља ове монографије господин Јовановић је на основу валидне документарне грађе приказао пут наше националне Оперe од њених првих извођења опера на сцени Народног позоришта, преко реализованог целог стандардног оперског репертоара и бројних дела домаћих и иностраних оперских

извођачком обогаћивању светске оперске сцене педесетих и шездесетих година 20. века.

У сваком од четири погла-

компонатора 20. века, до остваривања низа антологијских представа и тријумфалних иностраних гостовања...

У уводном делу програма, публици су се обратиле управница Народног позоришта Ивана Вујић и директорка Оперe Јасмина Трумбеташ Петровић, а потом

дође, прочитао је водитељ промоције – драмски уметник Небојша Кундачина.

Свечаност су употпунили и прваци Оперe Снежана Савичић Секулић, Дејан Максимовић и Драгољуб Бајић, солиста Драгутин Матић, као и полазници Оперског студија „Борислав Поповић“ Јана Цветковић, Марија Јелић и Ермин Ашћерић који су, уз клавијску пратњу пијанисткиње Невене Живковић, извели арије и дуете

из опера „Боeми“, „Мадам Батерфлај“, „Ластавица“, „Травијата“, „Риголето“, „Бал под маскама“, „Дон Ђовани“, „Кармен“ и „Евгеније Оњегин“.

Програм је режирала Ивана Драгутиновић Маричић, Петар Антоновић припремио је видео материјале, а инспирисан је била Бранислава Пљаскић.

■ Р.П.Н. ■

ПРИМАДОНИ ЈАДРАНКИ ЈОВАНОВИЋ УРУЧЕНА НАГРАДА ГРАДА БЕОГРАДА

Награда Град Београд за музику и музичко сценско стваралаштво за 2019. годину, уручна је 19. априла Јадранка Јовановић за реализацију и извођење премијерног концертног програма на концерту "Великани шпанског музичког пера", одржаног 2019. године у Свечаној сали Дом Војске Србије, који се придружio међународном обележавању годишњица смрти тројице значајнијих шпанских композитора 18, 19. и 20. века, Фернандо Сора, Франсиска Тареге и Хоакина Родрига.

Р.П.Н.

ПОЧЕЛЕ ПРОБЕ ОПЕРЕ "ОРФЕЈ И ЕУРИДИКА"

У позоришној библиотеци 20. априла окупио се ауторски тим који ће радити на реализацији нове оперске премијере „Орфеј и Еуридика“ К.В. Глука, која је планирана да буде изведена у првој половину јуна на Великој сцени. У ауторској екипи су диригенти Диан Чобанов, гост из Бугарске и Зорица Митев Војновић, Александар Николић (редитељ), Александар Илић (кореограф) Дуња Костић (сценограф) и Катарица Грчић Николић (костимограф). Учествују солисти, хор и оркестар Опере Народног позоришта у Београду.

Р.П.Н.

ОДРЖАНО ПРЕДАВАЊЕ ПОСВЕЂЕНО СТВАРАЛАШТВУ ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ

У оквиру програмске целине Народног позоришта „Платформа“, коју води редитељка Ана Константиновић, 15. априла на Сцени „Раша Плаовић“, професорка Биљана Дојчиновић одржала је веома успешно предавање посвећено стваралаштву Вирициније Вулф и њеном најпознатијем роману „Орландо“. Народно позориште, на овај начин, жели да покрене дијалог са публиком и да се кроз реалнолике програме истраже контексти у којима представе настају. Овим програмом започињемо низ догађаја који ће се бавити разним темама проистеклим из наших представа на репертоару или непосредно везаним за њих.

Р.П.Н.

ОДРЖАНО ЈАВНО ЧИТАЊЕ ДРАМЕ „ХИМЕН“

У оквиру пројекта „Франкофонија и Народно позориште“ трећи пут ове године одржано је јавно читање француских савремених писаца. Јавно читање драме „Химен“, ауторке Луси Депо, у режији Николе Бундала одржано је 21. априла на Сцени „Раша Плаовић“. У подели су били Борис Пинговић, Јована Берић, Данијела Угреновић, Хаџи Ненад Маричић и Хор – форум: сви. Према речима редитеља Николе Бундала Луси је написала изванредан комад, савремену сајбер трагедију која у први план не истиче главешине или краљеве, већ мале, неке готово неприметне људе, дошљаке и мигранте, жене и младе девојке које покушавају да се снају и да се уклопе у савремено француско друштво.

Р.П.Н.

ВЕЛА НИГРИНОВА ЗВЕЗДА И ИНСПИРАЦИЈА

Музеј Народног позоришта у сарадњи са Музејем позоришне уметности Србије и Музејем примењене уметности у Београду отвара 15. маја у фоајеу II галерије, у оквиру манифестације „Музеји за 10“ изложбу „Вела Нигринова, звезда и инспирација“ ауторке Вање Косанић, посвећену славној глумици, првакињи и диви Народног позоришта. Вела Нигринова била је велика инспирација уметника (фотографа, сликара, вајара) и славног југословенског креатора високе моде Александра Јоксимовића. На изложби ће бити приказане фотографије Веле Нигринове дворског фотографа Милана Јовановића а видећемо и модне фотографије, скице и модну илустрацију А. Јоксимовића за колекцију „Вела Нигринова“ из 1970. године.

Р.П.Н.

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР ЂУРИЦА, ГЛУМАЦ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Признање се мора заслужити

До сада нисам играо такве карактере, али и тај задатак видим као извесно признање од стране редитеља. Вероватно сматра да бих могао да одговорим задатку. Или се бар нада. Беркутов данас вреба из сваке комбинације, из сваког пословног уговора, тендера, јавне набавке, грађевинског земљишта, катастра...небројено је прилика за Беркутове. Покушавам да их препознам и да на тај начин приближим и публици њихове манипулативне механизме.

Нисам баш сигуран да знам одговор на ово питање, али покушаћу. Познат, поготово у ери мрежа, платформи, може бити свако. Ворхол је то одавно предвидео. Признање се мора заслужити. Без обзира од кога долази и у ком облику, оно је увек резултат вашег рада, труда и умешности.

● **Који су ваши основни критеријуми да прихватите одређену улогу, како у позоришту, тако на телевизији и филму?**

Различити су критеријуми који ме опредељују да прихватим понуђено. Некада је то сам текст или сценарио, некад екипа која се окупила око пројекта, мада ни материјална сатисфакција није занемарљива ставка. Али, шта год да је мотив, мора постојати, бар у мом случају, један стандард по питању квалитета. Ја бих га назвао Златни стандард.

● **За глумце се обично каже да, захваљујући послу којим се баве, имају много богатији и садржајни унутрашњи живот од других?**

Позориште, филм, телевизија – три медија у којима драмски уметник Александар Ђурица, већ дуго низ година, подједнако, с великим, успехом, гради своју каријеру. Стални је члан ансамбла Дrame Народног позоришта од 2004. године, а на актуелном репертоару тренутно има шест представа („Дервиш и смрт“, „Дама с камелијама“, „Чудо у Шаргану“, „Народна драма“, „Електра“ и „Ричард Трећи“). Већ извесно време, у матичном театру, овај глумац раскошног талента, кога је ширира публика последњих година могла боље да упозна и кроз улоге у бројним телевизијским серијама, интензивно спрема лик Василија Ивановича Беркутова, једног од главних јунака познатог комада руског сатиричара Александра Николајевича Островског „Вуци и овце“. Премијера представе, у режији Егона Савина, планирана је за 12. мај на Великој сцени, а у подели су и Олга Одановић, Бојан Димитријевић, Соња Колачарић, Анастасија Мандић, Соња Кнежевић, Љубивоје Тадић, Небојша Кундачина, Бојан Кривокапић и Димитрије Илић.

„Ово је комад који својом атмосфером, темом и стилем припада апсолутно Народно позоришту“, каже Ђурица у интервјуу за „Позоришне новине“ и додаје: И да, баш у адаптацији и режији Егона Савина наставља најбољу традицију класике на нов начин, што је чини ми се исправна репертоарска путања коју ова кућа с времена на време напусти. Узбудљиво је бавити се квалитетним класичним делом у мору површности и баналности. Сматрам то великом привилегијом.

● **Редитељ Савин вам је поверио улогу Василија Ивановича Беркутова, лажног тајкуна и варалице...**

● **Радња овог комада дешава се у једној руској провинцији у другој половини деветнаестог столећа. У чему ви данас видите најмаркантнију тачку пресека тог комада са реалношћу у којој живимо?**

Островски је критиковао племићки staleж и подсмевао се новим богаташима царске Русије. Иста та сатира праги и новије системе, без разлике. Тако да и свет наше представе, смештен у

доба дивље приватизације Јељцинове Русије, савршено пристаје том оквиру.

● **Колико је у процесу рада било тешко скинути прашину класицизма са тог текста како би реч Александра Николајевича Островског звучала савремено?**

Тај текст има неке особине и датости времена у ком је настао али ми се чини да са малим интервенцијама можемо доста тога добити. Хоћу да кажем, у сваком времену и на сваком језику важи да „док је оваца биће и шишања“!

● **Осим у позоришту, публика вас редовно гледа и у веома запаженим улогама које сте остварили у скоро свим значајним домаћим телевизијским серијама, емитованим у последњих неколико година. Шта данас значи бити признат, а шта познат?**

Ја верујем да се у сваком човеку крије неизмерно богатство унутрашњих доживљаја и ерупције сензација и емоција. Уметници можда имају ефикасније механизме којима могу да обраде и испоље та стања и слике. На крају крајева, због тога су и препознати као талентовани и због тога су добили прилику да се школују и усаврше на уметничким академијама.

● **Дакле, као неки закључак, може се казати да професија и пут који сте изабрали имају смисла?**

Постоје периоди у животу, а и током каријере, када се запитате има ли све ово што ја радим смисла. То је рецимо и овај тежак период који сви пролазимо. Али, ако је ово моје делање некога бар забавило, или му чак помогло да доживи неко прочишћење, ја сам задовољан и мој посао и пут имају смисао.

■ Микојан Безбрадица ■

ПЛАТФОРМА „МЛАДИ КОРЕОГРАФИ“ ПРОГЛАШЕНА ЗА КРЕАТИВНОГ АМБАСАДОРА НАЦИОНАЛНЕ ПЛАТФОРМЕ „СРБИЈА СТВАРА“

Понос и част за Балет Народног позоришта

Сања Нинковић

ким уметницима који су амбасадори из свих различитих сфера културе и уметности. Надам се да ће нам ово донети много лепих и нових пројеката“, поручује Игор Пастор, рођен 1990. године у Новом Саду. По завршетку средње Балетске школе у Новом Саду 2009. године ангажован је у Српском народном позоришту. Исте године добија ангажман у Народном позоришту у Сарајеву.

Балет Народног позоришта у Београду га ангажује

Платформа „Млади кореографи“ Народног позоришта у Београду проглашена је за Креативног амбасадора националне платформе „Србија ствара“ која делује као национални бренд наше земље и афирмише вредности савремене државе - креативност, иновативност, оригиналност и стваралаштво.

У оквиру платформе „Млади кореографи“, коју је покренула управа Народног позоришта у Београду и дирекција Балета са циљем да пружи шансу и отвори нови простор младим, креативним балетским ствароцима, премијерно су, с великим успехом, изведени савремени балети „Мамац“ Сање Нинковић и „Седам смртних грехова“ Игора Пастора, а у припреми је и савремени плес „Вероника, драго ми је“, у кореографији Дејана Коларова.

„Веома сам срећан што је пројекат нашег Народног позоришта *Млади кореографи* постао део платформе *Србија ствара* која представља нашу земљу кроз креативне индустрије“, истиче, с поносом, Игор Пастор за „Позоришне новине“.

„Бити амбасадор ове платформе, за мене представља велику част, подстрек, ветар у леђа, а најбитније од свега да се кроз све то промовише и заступа балетска уметност. Такође, велика је част бити у тиму са вели-

2010. године, а 2015. године добија статус првог солисте.

Као играч интерпретира целокупни репертоар од класичног, неокласичног до савременог балета, а најпозантније улоге у којима је показао и развио високе стандарде класичног балета су Принц Зигфрид у *Лабудовом језеру*, Базил у *Дон Кихоту* (В.Васиљев), Франц у *Којелији* (Љ.Добријевић), Дезире у *Уставаној лейошци* (В.Логунов), Крчко Орашчић (К.Костјук) и Петар Пан (Б.Стајвел) у истоименим балетима као и бројне солситичке улоге у представама *Они* (М.Макаревић), *Бајадера* (Г.Комлева), *Интервал* (З.Марковић), *Вива ла вида* (А.Илић),

„Мамац“

човек, у садашњем савременом и брзом свету који нам је наметнут, често због својих амбиција запоставља праве вредности и несвесно губи своју чисту страну и улази у таму људског греха.

Главну улогу, односно лик Савременог пословног човека, играо је Милан Рус, а солистичке роле остварили су и Бојана Жегарац Кнежевић, Тијана Шебез, Јовица Бегојевић, Никола Бјанко и Семјуел Гест.

У ансамблу су били и Милена Огризовић, Маја Стојак, Мина Радоја, Љиљана Велимиров, Оља Ђукић, Кристофер Васкез, Наталија

година радим као играч у Народном позоришту, а сада сам се остварила и као аутор своје прве представе за ову велику институцију и моју магичну кућу. Веома сам захвална за пружену прилику и част ми је што сам изабрана као представник Народног

амбасадора, и надам се новим будућим пројектима“, каже у изјави за „Позоришне новине“ Сања Нинковић, која је од 2001. године, када је завршила Балетску школу „Лујо Давичо“, стална чланица ансамбла Балета Народног позоришта.

Током досадашње каријере остварила је прве и солистичке улоге у балетима савременог репертоара - *Ко тио њамо њева*, *Јесење цвеће*, *Посвећење њролећа*, *Сони*, *Александар*, *Хазарски речник*, *Лимени добош*, *Step lightly*, *Шест њлосова*, *Интервал*, *Вива ла вида*, као и сола у операма *Кармен* и *Адријана Лекувер*.

Такође, игра и соло улоге у представама класичног репертоара: *Лабудово језеро*, *Жизела*, *Уставана лейошци*, *Крчко Орашчић*, *Пахија* и *Којелија*.

Сања, добитница великог броја значајних награда („Смиљана Мандукић“, „Димитрије Парлић“, „Веруј у себе“, „Наташа Бошковић“...), у међувремену је дипломирала продукцију у уметности и медијима на Академији уметности у Београду.

Савремени балет „Мамац“, ауторке Сање Нинковић, на музику Маје Ђурчић и Марка Ђукића, премијерно је изведен 20. децембра на Великој сцени. У раду на овом балету, Сања, кореографкиња и ауторка либрета, кренула је од тезе да је савремени човек, у садашњем тренутку и свакодневици сопственог живота, своју склоност ка стварању зависности од лаких садржаја и површне забаве, почео да прихвата као неминовност.

Улоге су остварили Дејан Коларов, Милош Маријан, Николо Бјанко, Бранко Сарић, Карлос Алварудо, Олга Олћан, Ивана Савић Јаћић, Бранкица Мандић, Ада Распор, Љиљана Велимиров, Дејана Златановски Бојана Жегарац Кнежевић, Хозе Иглесиас и Душан Милосављевић.

■ М.Б. ■

„Седам смртних грехова“

Најоли (Б.Стајвел), *Шампањац и јајоде* (Р.Хрибар и Г.Луштек)...

Савремени балет „Седам смртних грехова“, на музику Мирослава Бака, по либрету и у кореографији Игора Пастора, премијерно је изведен 9. фебруара на Великој сцени. Његова полазна тачка у раду на овој представи била је чињеница да

Аксентијевић, Соња Милованов и Антонио Бибо.

„Веома ми је драго што је тим националне платформе *Србија ствара* препознао представу *Мамац* и Програм *Млади кореографи* као пројекат који има вредности и потенцијал да представља нашу земљу као својеврсни амбасадор културе. Дуги низ

Игор Пастор

позоришта у овој платформи. Програм *Млади кореографи* за мене је прилика за исказивање креативности, надахнућа, аутентичности, искрене жеље за стварањем, храбрости и спремности на ризик. Мислим да сам са својим тимом аутора и играча, кроз нашу представу, одговорила на ове неписане захтеве које смо сами себи поставили, драго ми је да су и други то препознали и да су нас овим признањем наградили и охрабрили. За једну представу веома је важно да она живи после премијере и да њене поруке и одјек досежу далеко, а учешћем у овој платформи се управо за то отварају прилике. Част ми је да будем у друштву наших великих уметника који су већ изабрани у тим креативних

ИНТЕРВЈУ: СОЛИСТКИЊА БАЛЕТА ОЛГА ОЛЃАН, ДОБИТНИЦА НАГРАДЕ „ТЕРПСИХОРА“

Мој највећи успех је континуирано трајање

Награду „Терпсихора“, престижно признање које се додељује на годишњем нивоу уметницима или институцијама културе у области уметничке игре, за 2021. годину добила је Олга Олџан, угледна солисткиња Балета Народног позоришта у Београду. У интервјуу за „Позоришне новине“, наша саговорница каже да је веома срећна и поносна што је баш она десети, јубиларни носилац ове награде која ће јој бити уручена сутра у 13 часова, поводом 29. априла - Светског дана игре, на свечаности која ће се одржати на Сцени „Раша Плаовић“.

„Вест сам примила са искреном радошћу. Награду *Оне која воли да игра* (Терпсихора) добила сам за широки дијапазон улога у не строго класичној форми и не нужно само главним улогама. Драго ми је да су залагања и труд наишли на одобравање и јавну похвалу. Мислим да то даје наду и подстрек и другим уметницима у даљем раду, и жељи за осва-

јањем нових улога и добијањем престижних награда као што је ова. Награде су лепа друштвена признања која у мом случају буде осећај припадности еснафу и велику одговорност ка даљем уметничком раду. До сада сам у професионалној каријери добила награде *Димитрије Парлић* као део ансамбла балета *Шест њлесова* Јирџија Килијана 2011. године и награду Града Београда 2005. године као део ансамбла представе *Котто њамо њева* Сташе Зуровца. Ту су и Похвале Народног позоришта за 2006. и 2020. годину, а *Терпсихора* је прва индивидуална награда у досадашњој каријери. Носићу је са поносом“.

Одлука да овогодишњи лауреат награде Терпсихора буде Олга Олџан потврда је дугогодишњег уметничког трајања на најпрофесионалнији начин. Урођена потреба да искаже своју

сцени као и на сценама КППТ, Битеф, Мадленианум... Мноштво главних, солистичких и епизодних улога оставило је неизбрисив траг како технички тако и уметнички на мој играчки пут. Имала сам част и задовољство да сарађујем са изузетним и водећим уметницима и кореографима данашњице“, подсећа Олга и

њу су нијансе. Рад, истрајност и оданост су кључ успеха трајања“ сматра Олга Олџан.

Нашу саговорницу, како је оценио и стручни жири, осим улога, краси и константно висока

професионалност и посвећеност пре свега на сцени матичног Народног позоришта у Београду, али и на другим никако занемарљивим сценама и уметничким пројектима.

Терпсихора – с једне стране, муза персонификована кроз играчицу у покрету, с друге стране је награда персонификована кроз покрет Олге Олџан у непрекидном, слободно можемо рећи, вишедеценијском трајању на балетској сцени Србије.

На крају, питамо нашу саговорницу како види своју каријеру у годинама које долазе, да ли има неке неостварене жеље...

„Трудим се да себе у будућности видим срећну и спокојну остваривши велики део оног што сам и желела. Мислим да балетски играчи који цео играчки век проведу на сцени представљају непроцењив значај за даљи допринос нашој балетској делатности. Не бојим се нових животних изазова који ми у будућности предстоје, напротив. Помало им се и радујем. Ипак су то само нове улоге које треба одиграти“.

Микојан

■ Безбрадица ■

За свакој балетској уметника веома је важно да увек буде у одличној физичкој форми која се њој иже скоро свакодневним најорним вежбањем, разним одрицањима, сценским напоруима... Пишали смо Олју како се, у њом смислу, сналази у овој већ јодину дана намењеној „новој нормалности“ услед њандемије корона вируса? Нова нормалност је брзо њосњала једина коју имамо и у којој њишо се њре снађемо мање ћемо њаишиши. Сћрах и брићу за сућра сам заменила вежбањем, радећи на физичкој и менталној дисциплини. Код куће сам вежбала њо њоћреби, али смо у њлавном као Балет Народној њозоришиа већи њериод ових јодину дана радили у измењеним и њрилаћоћеним условима. Поред свакодневне њтрениња одржавали смо Гала концерше и њрићремили две бићне њремијере домаћих аућора Сање Нинковић „Мамац“ и Ићора Пасћора „Седам смрћних њрехова“. Тренућно сам окућирана новим њројекћом „Микеланћело“ Марија Радачовској, њосћиа из Чешке, који ће бићи њремијерно изведе вечерас на Великој сцени нашеј њозоришиа. Мислим да свако време њтреба искорисћићи максимално. Моћућност, можда, и нису идеалне, али на нама осћиаје да будемо храбри и дисциплиновани њрема себи и друћима. Ово је, рекла бих, емоцијално узбуркан њериод, али и инсћиришући. „Уметност ће сћасићи свећи“.

уметност Олџанову је водила преко различитих сцена и репертоара, кроз различите стилове и перформансе не задржавајући је само на ономе што се од ње као извођача очекивало већ подстићући њену креативност и подићући ниво технике извођења. Дубоко посвећена приликом грађења ликова, које је интерпретирала, јако харизматична и посебно сценична кроз досадашњу каријеру доказивала је да нема малих и великих улога и да на сцени сваки уметник једнако доприноси квалитету уметничког дела. Мерцедес, Пророчица, Катарина Медичи, Софка, Жена ратница – само су неке од солистичких улога Олге Олџан, које би је могле определити за ову награду.

„Највећим успехом у досадашњој каријери сматрам континуирано трајање пуних двадесет година на матичној

зује да је свака њена улога носила своју радост и бол у одређеним моментима.

„Оне ме везују за различите периоде живота и тадашња стремљења, питања, дилеме и раскрснице на које сам као и сви наилазила. Неке улоге играм и више од петнаест година и, наравно, да их не играм исто као на почетку. Оне су расле са мном и у мени, у сантиметрима и у срцу, на толико начина. Позориште је жива ствар, дан за даном играш исту улогу и сваки пут си другачији, а у пита-

ДВОСТРУКА ПРОСЛАВА: ЈУБИЛАРНИ „БАЛКАНСКИ ШПИЈУН“ ИЗВЕДЕН 14. АПРИЛА НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ, СУТРАДАН НЕЛИ МИХАИЛОВИЋ УРУЧЕНА НАГРАДА „ЉУБИНКА БОБИЋ“

Свечано и величанствено 50. пут

сно сестру близнакињу игра Душанка Глид Стојановић, ћерку Соњу Катарина Марковић, улога подстана-ра Петра Јаковљевића поверена је Милутину Милошевићу, а Радиоспикерке Вањи Милачић.

У фокусу нове верзије чувене Ковачевићеве драме, која је премијерно

Представа „Балкански шпијун“, по тексту Душана Ковачевића, у режији и драматургији Татјане Мандић Ригонат, изведена је 14. априла на Великој сцени јубиларни педесети пут, а дан касније Нели Михаиловић, за улогу Данице, уручена је бијенална глумачка Награда Удружења драмских уметника Србије - „Љубинка Бобић“ за 2019. годину

Обе вечери било је свечано, величанствено, уз торту, свећице, цвеће... пуну салу уз све мере заштите од Ковида-19 и дугачки аплауз на опште задовољство и публике и ансамбла.

Љубомир Бандовић тумачи лик Илије Чворовића, човека који живи и делује по свом принципу, а који му говори да је све супротно од онога што изгледа да јесте, његова супруга Даница Чворовић је Нела Михаиловић, брата Буру, одно-

изведена 1. октобра 2018. године на Сцени „Раша Плаовић“, налази се тема друштвене параноје, медијска пропаганда, производња страха и непријатеља, све што је у њу додато је документарна грађа из разних српских медија, а сваки лик представља парадигму одређених стања, профила, тенденција...

У раду на представи упориште је била драма која је мање позната од сценарија, а веома се разликује и од култног филма из 1984. године.

„Балкански шпијун“ је учествовао на једном ревијалном и девет такмичарских фестивала у земљи и региону.

Освојено је укупно 13 награда, углавном глумачких; Нела Михаиловић седам, Љубомир Бандовић

три и Милутин Милошевић једну, док је представа (у целини) освојила Награду публике за најбољу представу на четвртом Фестивалу „Позоришно пролеће“ у Шапцу и на Фестивалу „Театар у једном дејству“, у Младеновцу.

„Балкански шпијун“ је с великим успехом гостовао и у Ваљеву, Бечу, Чачку, Љубљани...

Дан касније, Нели Михаиловић уручена је Бијенална глумачка Награда Удружења драмских умет-

ника Србије - „Љубинка Бобић“ за 2019. годину.

На свечаности, одржаној на Великој сцени после извођења представе, признање, које јој је припало за улогу Данице примила је из руку председнице жирија, драмске уметнице Драгане Варагић.

После вишеминутих бурних аплауза и овација одушевљене публике, присутнима се обратила управница Народног позоришта Ивана Вујић која је подсетила да

Нела Михаиловић припада изузетној класи професора Владимира Јевтовића.

„Нела је, а то је нешто што је јединствено, успела да остане моралан, вредан, етичан, искрен човек

радећи јако много у позоришту, на филму и телевизији. То је један скоро немогућ потез и немогућ чин... Ја се дубоко клањам нашој првакињи Нели Михаиловић што је успела да у себи сачува добро, етику, морал, поштење“, рекла је, између осталог, Ивана Вујић која је слављеници уручила букет цвећа.

Признање се састоји од плакете у бронзи, са ликом Љубинке Бобић, од уникатне дипломе на пергаменту и новчаног износа.

У образложењу жирија оцењено је да Нела Михаиловић у своје ткање лика Данице „упаковала оптимизам, виталност, емпатију и неупитну љубав према људима“.

„У овој сценској верзији Балканског шпијуна, и Даница, попут

њеног мужа Илије, постаје хероина овог времена преживљавања и жртве идеала... Суптилна средства која је користила у креирању лика потврдили су, с једне стране, неспорну сценску харизму Неле Михаиловић, али, с друге стране и изузетну сценску интелигенцију која се еманира, пре свега, као савршени осећај за меру“...

Поздрављена громогласним аплаузом публике и колега на сцени, Нела Михаиловић је казала да је огромна част и задовољство добити једну овакву награду која носи име велике глумице Љубинке Бобић.

„Кажу да се величина и вредност награде огледа, пре свега, у имену те награде. Љубинку су звали краљица смеха, а смех је лековита храна за срце и душу. Ако сам вам вечерас својом игром подарила макар залогај те хране, онда сам ја заиста срећна“, истакла је призната драмска уметница.

■ М.Б. ■

У МУЗЕЈУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА МИЛЕНЕ ЈАУКОВИЋ ПОСВЕЋЕНА ПРИМАБАЛЕРИНИ И КОРЕОГРАФУ ЛИДИЈИ ПИЛИПЕНКО (1938-2020)

Изложба посвећена примабалерини и кореографу Лидији Пилипенко „Стваралаштво у два чина“, ауторке Милене Јауковић, отворена је 30. марта у Музеју Народног позоришта, уз поштовање свих мера заштите које пропи-

сује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса Ковид 19.

Присутнима се прво обратила управница Народног позоришта у Београду Ивана Вујић која је, између осталог, истакла да је госпођа Пилипенко сваки свој задатак увек урадила до краја и указала да нам је ова величанствена уметница „оста-

Стваралаштво у два чина

вила бескрајно поље инспирације и учења, пре свега учења да се може бити добар, да се може помоћи другом“.

„Несебичност давања, несебичност огромног рада и несебичност љубави - шта се може тражити више од једног уметника? Многи могу само једно. И то је довољно. Лидија, бескрајно вам хвала на лепоти коју сте донели Народног позоришту, свима нама у свим позориштима, као и својој породици коју сте бескрајно волели и за коју сте се бескрајно борили. Ваше борба није било узалудна. Никада“, поручила је Ивана Вујић.

У наставку церемоније отварања, о славној уметници говорили су и директор Балета Народног

позоришта Константин Костјук, првакиња Балета Ана Павловић и ауторка Милене Јауковић која је нагласила да је ово прва изложба посвећена Лидији Пилипенко и напоменула да се поставка, подељена у два дела, бави њеним импозантним играчким и кореографским опусом.

Ауторка Јауковић је оценила да се са тим опусом, сачињеним од преко 40 одиграних улога и 16 креираних балета, Лидија Пилипенко уврстила у ред најзначајнијих балетских уметница и најпродуктивнијих кореографа, заузевши истакнуто место у историји Балета Народног позоришта у Београду у коме је стварала више од 60 година.

Директор Музеја Народног

позоришта Драган Стевовић напоменуо је да је ово прва виртуелна изложба тог Музеја.

Лидија Пилипенко преминула је 3. јула прошле године у Београду.

Цео свој живот посветила је балету и Народног позоришту у коме је стварала, прво као балерина, а касније као кореографкиња.

Њена посвећеност балетској уметности била је несвакидашња, искрена, маштовита, са дубоким уметничком поруком и зато ће њени балети остати незаборавни, а њен допринос овој уметности неизбрисив.

Кремација Лидије Пилипенко одржана је 8. јула 2020. године на Новом гробљу у Београду.

■ Р.П.Н. ■

СЕЗОНА 2020/21.

ВЕЛИКА СЦЕНА

МАЈ 2021.

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

МАЈ

СРЕ.	05. БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 19.30 до 21.30
ЧЕТ.	06. БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 19.30 до 21.30
СУБ.	08. „NESSUN DORMA...SUONA LA MUSICA DIVINA“ (НИКО НЕ СПАВА...СВИРА БОЖАНСКА МУЗИКА) сцене из опера	од 19.30 до 21.30
НЕД.	09. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА „ДАН ПОБЕДЕ НАД ФАШИЗМОМ“	од 19.00 до 20.30
ПОН.	10. У ЧАСТ МАТЕМАТИКЕ МАЈ МЕСЕЦ МАТЕМАТИКЕ манифестација у организацији Центра за промоцију науке и Математичког института САНУ	од 18.00 до 20.00
СРЕ.	12. ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Николајевића Толстоја	од 19.30 до 21.30
ЧЕТ.	13. БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 19.30 до 21.30
ПЕТ.	14. КАЛИГУЛА драма Албера Камија	од 19.30 до 21.30
НЕД.	16. МИКЕЛАНЂЕЛО / ПРЕМИЈЕРА балет у кореографији Марија Радачовског	од 19.30 до 21.30
СРЕ.	19. ГАЛА КОНЦЕРТ „VA, PENSIERO...“ (ПОЋИ МИСЛИ...) концерт солиста, хора и оркестра опере у сарадњи са Аустријским културним форумом, гостује диригент Волфганг Шајт (Беч)	од 19.30 до 21.30
ЧЕТ.	20. МИКЕЛАНЂЕЛО балет у кореографији Марија Радачовског	од 19.30 до 21.30
НЕД.	23. „САН“ концерт камерног састава оркестра Опере Народног позоришта и тенора Дејана Максимовића	од 19.30 до 21.30
СРЕ.	26. НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић	од 19.30 до 21.30
ЧЕТ.	27. ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН балет П. И. Чајковског, Татјана Татић први пут у улози Татјане	од 19.30 до 21.30
ПЕТ.	28. БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића	од 19.30 до 21.30
СУБ.	29. „ХИМНА ЉУБАВИ“ концерт камерног састава оркестра Опере Народног позоришта и сопрана Снежане Савичић и Александре Стаменковић	од 19.30 до 21.30
НЕД.	30. ГОСТУЈЕ НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ/ UJVIDEKI SZINHAZ МЕФИСТО , драма Клауса Мана у режији Бориса Лијешевеића	од 19.30 до 21.30
ПОН.	31. ГОСТУЈЕ СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ДЕОБЕ , драма Добрице Ћосића копродукција СНП, НП Ниш и НП Приштина са седиштем у Грачаница	од 19.30 до 21.30
УТО.	01. МИКЕЛАНЂЕЛО балет у кореографији Марија Радачовског	од 19.30 до 21.30
СРЕ.	02. НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић	од 19.30 до 21.30
ЧЕТ.	03. ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ МАМАЦ кореограф Сања Нинковић	од 19.30 до 21.30
СРЕ.	26. ГОСТУЈЕ КАМЕРНА ОПЕРА ИЗ САНКТ ПЕТЕРБУРГА ЕЛЕКТРА , опера Ричарда Штрауса	од 19.30 до 21.30

ЈУН

ПРОГРАМ ПЛАТФОРМА - НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ И МЛАДА ПУБЛИКА

08.05. МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ, од 17 до 19 часова, Пробна сала V спрат
09.05. ОТВАРАЊЕ ПРОЈЕКТА „РЕНЕСАНСА“ Европске позоришне конвенције, од 00 до 23 часова, онлајн приказивање 22 европска позоришта из пројекта „Ренесанса“ међу њима и кратки филм „Народно позориште у Београду“, могуће пратити на каналу ЕТС.
15.05. „РУНО: МАТИНЕ“ (Орландо - пратећи програм), у 20 часова, Музеј Народног позоришта
22.05. МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ, од 17 до 19 часова, Пробна сала V спрат

ГОСТОВАЊА

25.05. КАЛИГУЛА, драма Албера Камија - Фестивал „Вршачка позоришна јесен“, Вршач
04.06. НЕЧИСТА КРВ, драма Борисава Станковића/Маје Тодоровић - Српско Народно позориште, Нови Сад

МАЈ

ЧЕТ.	06. ГОСТУЈЕ АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ БРАЧНА ИГРА , по тексту Едварда Олбија дипломска представа Андријане Мећаве	од 20.00 до 22.00
ПЕТ.	07. ОРЛАНДО I по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар, уз сарадњу Горана Ферчеца	од 20.00 до 22.00
СУБ.	08. ИЛУЗИЈЕ (ИЛУЗИЈАЕ) комедија Пјера Корнеја	од 20.00 до 22.00
НЕД.	09. ОРЛАНДО II по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар, уз сарадњу Горана Ферчеца	од 20.00 до 22.00
УТО.	11. ГОСТУЈЕ КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ИСТОЧНО САРАЈЕВО „СЕДМИ ДАН“ по тексту Горана Врачара, у организацији Представништва Републике Српске у Београду	од 20.00 до 22.00
ПЕТ.	14. ГОСТУЈЕ КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ИСТОЧНО САРАЈЕВО „СЕДМИ ДАН“ по тексту Горана Врачара, у организацији Представништва Републике Српске у Београду	од 20.00 до 22.00
СУБ.	15. НОЋНИ ПИСАЦ текст Јан Фабр, режија Јан Фабр, у сарадњи са Културним центром Београда, Народним музејем у Београду и компанијом Траблејн, Белгија	од 20.00 до 22.00
ЧЕТ.	20. ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ МАЛО БЛАГО , по тексту Елејн Марфи дипломски испит Невене Мијатовић	од 20.00 до 22.00
ПЕТ.	21. МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Емануела Шмита	од 20.00 до 22.00
СУБ.	22. СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ МАЈСКИХ ДАНА МАКЕДОНСКЕ КУЛТУРЕ У БЕОГРАДУ ВЕТАР У ТАПЕТАМА , драма Зорана Митровића	од 20.00 до 22.00
НЕД.	23. ИЛУЗИЈЕ (ИЛУЗИЈАЕ) комедија Пјера Корнеја	од 20.00 до 22.00
ПОН.	24. ГОСТУЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ СТРАХ - ЈЕДНА ТОПЛА ЉУДСКА ПРИЧА ауторски пројекат Игора Вука Торбице	од 20.00 до 22.00
УТО.	25. ГОСТУЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ СТРАХ - ЈЕДНА ТОПЛА ЉУДСКА ПРИЧА ауторски пројекат Игора Вука Торбице	од 20.00 до 22.00
СРЕ.	26. „СОНАТА“ концерт солиста и камерног састава оркестра Опере Народног позоришта	од 20.00 до 22.00
ЧЕТ.	27. НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ И ФРАНКОФОНИЈА јавно читање француских савремених писаца „ЏОРџ КАПЛАН“ аутора Фредерика Зонтага	од 20.00 до 22.00
СУБ.	29. ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда	од 20.00 до 22.00
ПОН.	31. ГОСТУЈЕ АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ НОВИ САД „Интимности“ докторски уметнички пројекат Анђелка Бероша	од 20.00 до 22.00

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У ПОЗОРИШТИМА СРБИЈЕ

17.05. МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ, драма Ерика Емануела Шмита - Горњи Милановац
19.05. КАЛИГУЛА, драма Албера Камија - Чачак
05.06. БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА, опера В. А. Моцарта - Крагујевац, у 12 часова
05.06. КО ТО ТАМО ПЕВА, балет на музику Војислава Вокија Костића - Крагујевац
06.06. БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА, опера В. А. Моцарта - Дом културе, Грачаница

